

Kisköre, 1915. április 18. – Eger, 1993. október 19.

Szülei közel 100 kat. holdon gazdálkodtak. Az elemi iskolát szülőhelyén, a középiskolát Kunhegyesen és Grazban végezte, végül 1934-ben Gyöngyösön érettségizett. Tanulmányait a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen folytatta, 1939-ben közgazdasági diplomát szerzett. Még ugyanebben az évben behívták az 1. honvéd huszárezredhez. A tiszti iskola elvégzése után Budapesten, Szabadkán és Nyíregyházán teljesített szolgálatot, 1942 végén leszerelték. A Futura szövetkezetbe került országos termelési felügyelői beosztásba. 1944 májusában újra behívták, a gyorshadtesthez osztották be. 1944 júliusától 1945 januárjáig a szovjet fronton harcolt, hadnagyi rangban különböző beosztásokat töltött be, legvégül hadműveleti segédtiszt volt. 1945 márciusában behívták az új, demokratikus hadseregbe, egy felderítő-zászlóalj parancsnoka lett Miskolcon. 1945. július 1-jén leszerelt, ezután a szülei földjén gazdálkodott. Apja példáját követve – aki a kisközpárt megyei vezetője volt – 1945-ben belépett a Független Kisközpártba. 1945. november 4-én a Heves és Nógrád-Hont vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1946-ban ő volt a katonatisztek B-listázását lebonyolító bizottság elnöke. 1947-ben a Magyar Parasztszövetség utolsó elnöke. Miután az 1947. évi választások alkalmával a többi koalíciós párt nem járult hozzá, hogy az FKGP jelölje, kilépett a pártból, és a Demokrata Néppárt egri szervezete alapító tagjaként a Heves és Nógrád-Hont vármegyei választókerületből ismét bekerült a törvényhozásba. 1947. október 16-án a DNP parlamenti csoportja vitarendezővé választotta, amely tisztségében 1948. november 3-án megerősítették. 1947-től a DNP Végrehajtó Bizottságának a tagja. Parlamenti mandátuma lejártá után elkobozták a fővárosban található ingóságait, és kitiltották Budapestről. 1950. július 5. és augusztus 18. között „mezőgazdasági szabotázs” vádjával bebörtönözték. Állami beszolgáltatás elmulasztása címén apja 100 kat. holdas birtokát és tanyáját lefoglalták. Ettől kezdve alig kapott szakképzettségének megfelelő munkát. 1956 után csak alkalmi fizikai munkával (facsemete-ápolás, kútfúrás, konzervgyári idénymunka) tudta eltartani a családját. 1965-ben a Budapesti Vízügyi Vállalatnál helyezkedett el, a kiskörei vízlépcsőépítésen dolgozott adminisztrátorként. 1980-ban Egerbe költözött. 1983-ban a Heves Megyei Vízügyi Vállalat irodavezetőjeként ment nyugdíjba. Hosszú évek visszavonultsága után, 1989-ben vállalt újra közéleti szerepet. Volt képviselőtársai kérésére megszervezte és irányította a Kereszténydemokrata Néppárt egri szervezetét, és tagja lett a párt intézőbizottságának. Az 1990. évi országgyűlési választásokon a KDNP jelölni kívánta, de súlyosbodó betegsége miatt visszalépésre kényszerült.